

[Tommy Dinesen]

I en leder i Politiken i går stod der noget, som jeg godt vil citere lidt efter hukommelsen. Politiken er på det sidste kommet lidt op på dupperne og har skrevet noget imod de faste forbindelser. Der stod, at det må være nemt for Folketinget at vælge imellem, om man vil have en boligkø – for det er der jo i dette land – eller om man vil have en bilkø op til højtiderne. Det synes jeg er godt sagt. Men det bliver altså en boligkø. Det bliver andre ting, vi kommer til at mangle.

Det, vi står over for nu, er så efter alt at dømme vedtagelsen af endnu en lov på dette område. Jeg har været med i mange interessante diskussioner om dette emne, og jeg vil da godt sige til både ministeren, til hr. Arne Melchior, til hr. Ikast og til hr. J. K. Hansen, at vi nok skal få mange udmærkede diskussioner om dette emne igen. Vi skal i hvert fald nok sørge for, at debatten kommer ind i Folketinget, og vi har også sagt ved anden behandling, at i tilfælde af et arbejderflertal vil vi også tage denne diskussion op igen.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Hr. Tommy Dinesen bebrejder mig, at jeg skulle have udtalt – og det er også rigtigt – at dette her var en politisk aktion fra hr. Tommy Dinesens side. Ja, jeg kan også kun opfatte det som en sådan.

Jeg skal gøre hr. Tommy Dinesen opmærksom på, at vi havde en overordentlig udbytterig høring i udvalget om offentlige arbejder. Hr. Tommy Dinesen var oven i købet til stede. Det havde vi så tidligt som den 6. maj, og da var der mulighed for at stille de spørgsmål, som hr. Tommy Dinesen nu stiller. Vi har siden fået svar fra miljøministeren også på dette. Jeg skal henvise til svaret på spørgsmål 58. Det har vi fået så tidligt som den 18. maj 1987, altså før vi havde anden behandling i denne sag. Så jeg må opfatte det som en politisk aktion, og det er selvfølgelig tilladt – det accepterer jeg.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Vi er formentlig nogle stykker her, som stiller os selv det spørgsmål: hvori adskiller situationen i dag sig fra situationen for 14 år siden? Da vedtog Folketinget også at bygge en fast forbindelse over Storebælt. Der er gået 14 år, og der er ingenting sket.

Jeg er ret sikker på, at dette lovforslag er skruet så tilpas firkantet sammen, at der heller ikke kommer til at ske noget de næste 14 år, medmindre der undervejs foretages et par væsentlige tilretninger.

Det Radikale Venstre har i sit betænkingsbidrag peget på, hvad det er, der skal til, for at man kan få et ansvarligt projekt ud af det her. Det er, at man forlader for det første den sammenkobling, der er af første og anden etape, den garanti, der i lovforslaget er indbygget for, at der absolut, før jernbaneetapen er afprøvet, skal påbegyndes en bildel, den del, som er det samfundsøkonomisk mest angribelige i denne sammenhæng. Hvis man ikke tror på, hvad jeg siger, må man studere Nyboe Andersen-rapporten, som klart beskriver, hvad jeg her har sagt.

Det næste, man må ændre, er, at man efter adskillelsen af de to projekter giver plads til, at man, lige så vel som man i øjeblikket undersøger muligheden for at bruge den miljømæssigt mest acceptable form for en fast forbindelse på strækningen mellem Sjælland og Sprogø, nemlig en boret tunnel, også undersøger muligheden for at bruge denne projektform på strækningen mellem Sprogø og Fyn. Det er der lukket af for, sådan som lovforslaget er skruet sammen.

Uanset at vi her har haft adskillige debatter om havmiljø, uanset at miljøspørgsmålet vel er dette folketingsårs største, uanset at vi er i et EF-miljøår, vil man nu beslutte at anlægge en fast forbindelse, som hårdt angriber, eller som i hvert fald risikerer hårdt at angribe, netop miljøspørgsmål – havmiljøet er udsat for en stor risiko ved det, man gør. Man vil end ikke undersøge muligheden for at udføre det projekt, der er mest skånsomt over for havmiljøet. Tilmed kan man sige med ret stor sikkerhed, at en boret tunnel, hvis det er muligt at anlægge den hele vejen, også er det anlæg, som er det økonomisk mest fordelagtige. Det vil man ikke. Det er ikke fornuftigt, at man lukker af for denne undersøgelse.

Dertil kommer – og det er nok trods alt det, der kommer til at tælle til sidst – det mere politiske. Det er jo ikke nok, at der nu er 140 mandater, der stemmer for – inklusive hr. Risgaard Knudsen, forstår jeg oven i købet. Dette her koster noget. Det er ikke rigtigt, som hr. Ikast antyder ved at bruge floskelen om, at det nu igen – eller endelig,